

Andrea Gabrišová: Každý máme právo být tím, kým jsme a chceme být

11:31 | 07.05.26 [Originál](#) [Stáhnout](#)

Internet • **ZDROJ:** Novinky.cz - Články • **AUTOR:** Irena Jirků • **SUPERTÉMA:** Národní divadlo moravskoslezské • **TÉMA:** Národní divadlo moravskoslezské

Před takřka patnácti lety se vydala z Bratislavy do Prahy a hned na prvním velkém konkurzu uspěla. Dnes patří Andrea Gabrišová k výrazným osobnostem českého divadla, zvláště pak muzikál u. Kromě práce ji však u nás drží ještě něco mnohem důležitějšího.

Na olomouckém jevišti teď záříte jako Evita. Co pro vás role znamená?

Splněný sen, dárek. Jsem moc ráda, že mě režisér Marek David a vedení divadla přizvali. Je to moje druhá role v Olomouci a premiéra byla nejlepší, jakou jsem zatím zažila. A úžasná atmosféra s e při každém představení opakuje. Všichni jsme do toho dali maximum a myslím, že publikum pochopilo, stále je vyprodáno. Teď už sice v Ostravě zkouším nový muzikál, ale pocity z Evity jsou úža sné.

Jaká žena podle vás Evita byla?

Někdo ji má za manipulátorku, někdo ji obdivuje pro umění nadchnout miliony lidí i pro soucit s nimi. V Argentíně prý má ještě řada lidí doma její svatyni. Ale je tam i spousta odpůrců perónismu, kte ří ji a generála Juana Peróna viní ze zbládnutí a zkorumpování země. Tyto rozpory se odrážejí i v muzikálu. Autoři zvolili vypjaté tóniny, čímž – podle mého názoru – definují, že nejde o žádnou ódu.

Evita je holka, pak mladá ctizádostivá žena, která se občas ubírá i ne zrovna košer cestičkami, ale v lásce je opravdová. A třeba s Perónem je to „win win“, protože on potřebuje ji, ona jeho. Ale nep racuje jen ve svůj prospěch, vždyť třeba prosadila rovné volební právo.

Zdá se, že vás také okouzila.

Je mi blízká možná i proto, že je mi třiatřicet a ona v tomto věku zemřela. To je mrazivé. Snažím se ji hrát jako vnímavou, ambiciózní ženu plnou vášně. Moje motto: „Je to mrcha, ale musíš ji milovat“.

A kdo jste vlastně vy sama? Herečka, tanečnice anebo zpěvačka?

Od šesti let jsem chodila do baletu a na zpěv, na bratislavské konzervatoři jsem pak vystudovala hudebně-dramatický obor, takže jsem takový mix. Ale poměrně brzy jsem věděla, že chci dělat mu zikál.

Proč zrovna ten?

Muzikál mě okouzil už v prvním ročníku na konzervatoři. Možná to bylo tím, že jsem měla hodně zájmů a on to všechno spojoval. Po letech ale musím dodat, že dnes se cítím především jako herečk a. Zvláště za poslední dva tři roky mě potkalo tolik charakterních rolí, které byly náročné nejen na zpěv, ale obnášely také spoustu herecké práce. A to mě na tom baví asi nejvíc. Jsem herečka, která zpívá, tančí, stepuje...

Kde se takhle všestranně nadaná holka vzala? Jste z umělecké rodiny?

Na Slovensku se vždycky zpívalo, tančilo, hrálo. Maminka, babička, sestra, všichni moji příbuzní mají hudební sluch, ale maminka vystudovala elektrotechnickou školu a babička je kadeřnice. Žád ná umělecká profese v rodině nebyla. Maminka ale viděla, že mám cit pro rytmus, a tak mě přihlásila v první třídě do baletu. To byla dobrá příprava.

Po maturitě na konzervatoři jste nastoupila do divadla Nová scéna v Bratislavě a ztvárnila tam řadu rolí. Proč jste se pak rozhodla pro Prahu?

To by byl skoro záběr do filmu. Bylo mi sedmnáct, vyrazila jsem do Prahy s obrovským kufrem, ve kterém jsem táhla pětioktávovou yamahu, abych se mohla před konkurzem v hotelu rozezpívat. Je nže nemám zrovna vyvinutý orientační smysl, v Praze jsem byla poprvé sama, pořádně vyjukaná, v ulicích jsem se ztrácela, bloudila. Mám jsem ten konkurz do televizní show Robin Hood aneb C esta ke slávě prošvihla, ale nakonec jsem prošla až do finálové desítky.

O dva roky později následoval konkurz u Františka Janečka do muzikálu Fantom opery. To už jsem byla trochu víc zorientovaná, uspěla jsem. Odehrála jsem první premiéru a pak tři sta repríz. Bylo to úžasné, doteď mám z toho projektu spoustu přátel a moc ráda na to období vzpomínám.

Takže když všichni Slovinci zpívají, je na Slovensku ve vašem oboru větší konkurence a bylo jednodušší prosadit se v Česku?

To je zajímavý úhel pohledu, ale skutečnost je asi jednodušší. Česko je větší, tak je tady i větší trh, víc divadel, větší možnost uplatnění. A byť je to z Prahy nebo z Plzně do Ostravy pěkný kus cesty, česká a moravská divadla jsou víc propojená. Nejen co se týká divadelní spolupráce či hostování umělců, ale i pokud jde o diváky.

Lidé jezdí za dobrým divadlem z Plzně třeba až do Ostravy?

To není nic neobvyklého. Vnímám Čechy jako velmi, velmi kulturní národ. Neříkám, že Slovinci nejsou, ale Češi jsou zvyklí chodit do divadla pravidelně, jsou dobře zorientovaní, vědí, jak reagovat n a operu, jak na muzikál, činohru.

Pracovně se tedy nepotřebujete vracet na Slovensko?

Maminka mi velmi fandí a občas říká: „Musíš ať po slovensky!“ Nebráním se, ale asi se cítím být víc Čechoslovenkou. Rodinu mám tady i na Slovensku, ale doma a v práci mluvím česky, hraju a zpívám česky, už jsem i něco dabovala v češtině. Mám češtinu ráda, mám ráda Prahu, je mi tady prostě hezky.

To je radost poslouchat. Máte už české občanství?

Teď zrovna jsem se rozhodla o něj zažádat. Přejde mi to jako logický krok po těch patnácti letech.

Předpokládám, že žádáte o občanství i kvůli rodině, partnerce a synovi?

Souvisí to s celkovou situací politickou, pracovní, ale hlavně s mou rodinou. S partnerkou Terezou jsme už před lety vstoupily do registrovaného partnerství a teď – s dalšími změnami českých zákon ů – budu konečně i před úřady pro našeho syna víc, než jsem byla doteď. Přejde mi, že české občanství by to ještě mohlo zjednodušit.

Mimochodem, vy jste dětství neměla zrovna jednoduché. Je pravda, že váš otec zbankrotoval a opustil rodinu?

Naši spolu v devadesátkách podnikali, vlastnili několik trafik v Bratislavě a slušně vydělávali. Jenže pak táta propadl gamblingu, zadlužil se, zastavil byt, a když jsme o něj přišli, zmizel. Maminka, j á a sestra jsme se musely nastěhovat k babičce, maminka pak roky splácela dluhy. Bylo to trochu drsné dospívání, ale už to mám zpracované, na tátu nemyslím. Teď, když jsem sama máma, si ale nedovedu představit, že bych se přestala zajímat o svoje dítě.

Táta vás ztratil jednu provzdy?

Nevim, kde otec je. Zmizel, neozýval se, nikdy neplatil alimony, teď o sobě dává vědět tak jednou za tři roky. Já ale už necítím ani vztek, natož pak zášť. Nechci se ničít takovými emocemi. O to ví c si vážím mámy, že to s námi dala. Mně bylo čtrnáct, ségře šest, divočina. Uvědomuji si, že jsem ani neměla pubertu, tak nějak jsem cítila, že mám nemůžu ještě přidělat problémy. Možná i pro to jsem od šestnácti pracovala v divadle.

Dá se muzikálem uživit?

Ťukám, protože teď mám krásné role, takže se užívám a na nájem v Praze vydělám. Někdo takové štěstí nemá, a tak vedle divadla má nějakou brigádu. Já ovšem taky ještě namlouvám reklamy, točím seriály, zpívám s filharmonii.

Zpíváte s filharmonii?

Jihlavská filharmonie Gustava Mahlera potřebovala před časem zpěvačku, která zazpívá klasičtější i moderní repertoár, a tak jsem to zkusila. A protože jsme si sedli lidsky i profesně, dvakrát třikrát do roka spolu vystupujeme. Je to hudební mix, trochu popik, muzikál, klasika.

Šla byste do opery?

V muzikálu Chicago zpívám Mary Sunshine, což je role napsaná pro vysoký soprán. To už je k opeře docela blízko. Netroufám si říct, že bych ji zvládla, ale kdybych trénovala, stálo by to určitě za p okus. Uvidíme, co život přinese.

Říkáte, že v osobním životě vám nejnovější zákony přinesly důležitou změnu. Budete tedy i úředně druhou Timotejovou matkou?

V roce 2019 jsme s Terezou podepsaly registrované partnerství. Právě vypukly proticovidové restrikce, jiné na Slovensku a jiné v Česku, a my chtěly mít nějaký doklad, že patříme k sobě, kdyby ná s třeba nechtěli pustit přes hranice. Tehdy se Tima zrovna narodil a pro mě bylo nepředstavitelné, že její moje rodina třeba rok neuvidí. S dokladem o registrovaném partnerství jsme se obě cítily jistější. Byť vlastně ani nevím, jestli by takový papír na Slovensku akceptovali. Naštěstí na tahanice s úřady nedošlo, covid jsme zvládli. Ale ráda bych si teď syna oficiálně osvojila, je to důležitý krok.

Je pro vás důležité i manželství?

První krásnou svatbu jsme měly pro rodinu a kamarády, když to ještě nebylo oficiálně „povolené“. Pak kvůli covidu jsme podepsaly na úřadě doklad o partnerství. A teď bychom měly třetí svatbu, ale už jen formálně. Kvůli synovi to uděláme. Pevně ale věřím, že Česko zůstane zakotveno v Evropské unii, budeme tedy dál směřovat na západ, a ne na východ. Slovensko se se svým obratem na východ už nijak netají, dějí se tam fakt hrozná věc, a nejen v souvislosti s LGBT+ komunitou (sociální skupina, která sdružuje lidi s odlišnou sexuální orientací nebo genderovou identitou – pozn. red.).

Co máte konkrétně na mysli?

Když si v novinách čtete o tom, jak vyhazují ředitele a umělce z galerií a divadel, tak se možná podívíte. Ale když vám to ti dotyční lidé vyprávějí i se všemi detaily, jste najednou zpátky v hluboké normalizaci s Husákem v čele. Jen si to představte, že dnes, v jednadvacátém století, musíte obhajovat před jakousi komisí, proč chcete uspořádat výstavu, režirovat představení. Jste nuceni zdůvodňovat jakési morální aspekty každé veřejné akce! To mi přijde šílené. A doufám, věřím, že v Čechách se tohle nikdy nestane. Jsme tu snad už jinde, dál. Přesvědčuju mě o tom stále spousta věcí.

Například?

Například v Ostravě hrajeme Kinky Boots, což je velmi odvážné představení a Ostrava jej přijala famózně. Chodí na něj mladé i starší publikum, je beznadějně vyprodané. Proč? Poselství je jednoznačné, každý máme právo být tím, kým jsme a chceme být. Prostě láska tady zase vítězí nad lží a nenávisí.

Dovedete si představit, co budete dělat za deset let?

Así se teď cítím nejlíp, co jsem se kdy cítila. Mám samozřejmě ambice, nějaké ty sny. Ale protože vím, že v posledních letech mi život poslal do cesty i příležitosti, které by mě předtím vůbec nenapadly, moc neplánuju, snažím se jen být vstřícná, připravená.

Nechtěla byste si třeba zazpívat na světovější scéně?

Kdysi jsem se chtěla pokusit o vídeňské angažmá, roky také sleduji, co se děje v Londýně. Ne, nemyslím si, že bych tam mohla prorazit, ale zažít jeden jejich konkurz naostro? Tak to bych chtěla. Za deset let budu ještě v plné síle, anebo může být mnohé jinak, ale jedno je jisté, budu určitě se svou rodinou. Třeba na naší zahradě pod Milešovkou. Život není přece jen divadlo.

Jak se lidé pod Milešovkou dívají na duhovou rodinu?

Máme chatu v zahrádkářské kolonii. Koupily jsme ji s Terezkou za covidu a hned jsme se všichni tři zamilovali do krajiny, do lidí. Samozřejmě jsme se trochu báli, jak nás přijmou. Ten kraj je do jisté míry specifický, mohly vyvstat problémy. Jedna sousedka, která pracuje na tamním katastru nemovitostí, také zpočátku zjišťovala, proč chatu kupují dvě ženy s jiným příjmením a národností, a tak se e nás otevřeně zeptala. Neskrýváme se a myslím, že nás vzali. Třeba o politice se spíš nebavíme, ale máme spoustu jiných společných témat. A všichni sousedi mají moc rádi Tima.

Pod Milešovkou už se cítíte doma?

Doma jsme tam, kde jsme spolu. Bydlíme přes rok v Praze, pod Milešovkou se snažíme trávit celé léto. Tima si tam užívá bazénku, zahrady... A chodí od tety k tetě na buchtu a ovoce.

- Vystudovala konzervatoř v Bratislavě, od 19 let vystupuje na českých divadelních scénách.
- Prosadila se v muzikálu Fantom opery. Od roku 2018 je stálým hostem v **Národním divadle moravskoslezském** v Ostravě. Dvakrát byla v širší nominaci na Cenu Thálie.
- V roce 2024 se představila v titulní roli muzikálu Sugar v Moravském divadle Olomouc, od února 2026 účinkuje v Evitě.
- Spolupracuje s Filharmonii Gustava Mahlera v Jihlavě. Dabuje, hraje v českých i slovenských seriálech.
- S partnerkou Terezkou vychovává syna Timoteje.

SEKCE: Agenturní

KLÍČOVÁ SLOVA: národním (1x), divadle (1x), moravskoslezském (1x)